

בס"ד ה' ניסן ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 18:43
 צאת השבת - 19:35
 רבנו תם - 20:21
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 714
 @ השבת פרשת הנשיאים - ליום ה'
 @ לא אומרים "צדקתך"
 @ אין אומרים "תחנון" כל חודש ניסן.
 @ ביום שני בערב מתחילים "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין: "וארבעה אנשים" (מלכים ב' ז')

פרשת מצורע

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעיני הפרשה:
 < הוראות על הטכס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
 < דיני צרעת הבית וטהרתו.
 < טומאת הזב וטהרתו.
 < טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.
"ויסלח את הצפור החיה" (וי"ז ז')
הציפור החיה היא היצר הטוב. נשלחת אל מחוץ לעיר על פני השדה לומר, עולה מלמטה למעלה לקראת השכינה ללמד זכות. השדה היא השכינה ומסכמת השכינה עם יצר הטוב וזוהי יכפר על הבית הוא הגוף הזה יטהר טהרה כראוי.
"ויסלח את כל שיערו" (וי"ד ט')
 בגילוח נרמז בו עניין יקר, הנה השערות עומדות סמוכות זו לזו וכל אחת יונקת מן המעיין שלה. כך אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו כמלוא נימא, כדמיון המילוט והיניקה של נימא שהוא השיער שבראשו. והוא מה שאמרו בגמרא: אמר בן עזאי בשם ר' יקראון ובמקומך יושבך ומלך יתנו לך, ואין אדם נוגע במוכן לחברו ואין מלכות נוגעת בחברתה במלוא נימא. (בן איש חי)

"כי תבואו אל הארץ" - לכאורה חסרות המילים: "דברו אל בני ישראל לאמר כי תבואו אל ארץ כנען". שהרי אין הדברים מופנים למשה ואהרון שלא נכנסו לארץ. ועיין רמב"ן. אך אפשר שיש כאן דברי נחמה למשה ואהרון על כי לא יכנסו לארץ כי היו זקנים מאד. ואף אילו היו נכנסים לארץ, היו חיים בה רק מעט זמן ובאותו זמן היו רואים נגעי בתים וחצרות, והריסת בנינים וארמונות של עבודה זרה המנוגעים. זהו שאמר "כי תבואו" - אתם - אל הארץ לא תמצאו בה טובה רק ונתתי נגע צרעת וכו'. ולכן **אל תצטערו על כי לא תבואו לארץ.** (נשמת חיים)

אפשר שבנקודה אחת מתחלף האיש, "מטהר" הוא המצורע, "מטהר" הוא הכהן.
"ועץ ארז ושני תולעת ואזוב"
 שלושה אלה מוזכרים גם בפרשת חוקת, בעניין פרה אדומה, אלא שיש הבדל בסדר הזכרתם: כאן הסדר הוא "עץ ארז ושני תולעת ואזוב", ושם הסדר הוא "עץ ארז ואזוב ושני תולעת". ראינו הסבר להבדל זה בשם הרב רוזנר בשם הגר"ח קנייבסקי, על פי דברי הרמב"ם הידועים בהלכות דעות, שם מבואר שאדם הנגוע באופן קיצוני במידה רעה מסוימת, ירפא עצמו ע"י שילך תחילה לקיצוניות ההפוכה, ורק אח"כ יתייצב על דרך האמצע, "שביל הזהב". וזהו שבאה התורה ללמדנו כאן, שמי שנגוע בעץ ארז, דהיינו בחטא הגאווה (שהוא אחד הגורמים לעונש הצרעת), יילך קודם לקיצוניות ההפוכה, דהיינו ל"תולעת" (שהיא שפלה מן האזוב), ואח"כ יתייצב על האמצע בין תולעת לארז, דהיינו אזוב.

"והיה בקור בשרו"
 "והיה" - לשון שמחה. שמחה למה ועל מה? כאשר ישים אדם אל לבו שהנגעים באו עליו כעונש על חטאיו, אך ה' עשה עמו חסד והם דבקו רק בחיצוניותו - "בעור בשרו" - ולא בבשרו ממש, הוא יתמלא שמחה וישוב בתשובה. על כן נאמר: "והיה" - לשון שמחה.
"צרעת" יפה נדרשת. שהרי אם נשנה את מיקום 'העין' תתחלף עם המילה 'עצרת', לומר לך אם נשמור תורה (שבועות), יוסרו מאיתנו כל הנגעים.

פינת הניבים והפתגמים
עקם את חטמו = התיחס באי-שביעות רצון מדגשת.
דוגמה: מנהל המרכז הרפואי עקם את חטמו כאשר שמע את החלטת השופט לפיה עליו לשלם פצויים בגובה מיליון ש"ח לתובעת.
מקור: פאדס שהיא עובר במקום מטנף ועוקם את חטמו [איכה רבה ב].

הסירו מכול מדוך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

חודש ניסן

שלושה שמות לחודש זה :

"ראש חודשים" : (החודש הראשון), כי הוא נמנה בה ראשון לכל חודשי השנה. "חודש האביב" מפני שבו פורח ומתחדש הצומח והחי ובו ניתנים חיים ועושר לעולם.

"ניסן" : הוא השם הבבלי שהעלו ישראל עמם מבבל, ואף הוא נקרא על שם האביב, כי 'ניסן' משרש 'ניצן', על שם הניצנים נראו בארץ (שיר השירים ב).

והחכמים האחרונים מצאו רמז של נוטריקון בשם אביב, ואמרו **"אביב"** : אב י"ב, כלומר הראש לכל יב החודשים.

עליה לרגל :

שלוש פעמים בשנה חייבים לעלות לרגל לירושלים : בחג הפסח, בחג השבועות ובחג הסוכות. בזמן שבאים לבית המקדש מביאים קרבנות מיוחדים. עולה ושלמים. העלייה לרגל היתה מאורע משמח. אנשי ירושלים קיבלו את העולים בסבר פנים יפות, **והעולים גמלו לתושבי ירושלים על האירוח.**

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח

בליל הסדר אנו מצווים על מצות סיפור יציאת מצרים לבנינו, נוסף על מצות יציאת מצרים, שאנו מחוייבים בה בכל ימות השנה, כנאמר "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך. ימי חיך הימים וכו'".

יש להבין על מה ולמה אנו מצווים לספר את הסיפור הזה ל"בן החכם", שהוא בעצמו מחוייב לספר ביציאת מצרים והוא נכנס בגדר "ואפילו כולנו חכמים, כולנו נבונים, כולנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים"? בשלמה שלושת הבנים האחרים - התם, והשאינו יודע לשאול - זקוקים לסיפור הזה, והלילה הזה, מסוגל לטעת בליבם, את האמונה לד', המוציא אותנו מארץ מצרים, בשעה שמצה ומרור מונחים לפנינו, וכל עם ישראל יושב וחוגג את המאורע הגדול הזה, שנה בשנה, במשך אלפי שנים, ואפילו הבן הרשע, הבוטח והכופר והמגלגל, עלול להתרשם מה"סדר" הזה, כאשר הוא שומע דברים בוטים כמדקרות חרב "אילו היה שם לא היה נאלץ", ובכל אופן זה לא שפיעו עליו. אבל התם והשאינו יודע לשאול, השומעים את ה"תשובה" הניתנת לבן הרשע הם בטח יושפעו מהסיפור הזה, להאמין בד' ובתורתו ולהיבדל מחברת הבן הרשע.

רפואה שלימה
לשבתאי מוסאי בן זליכה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו רבות טובות ונעימות עם רעייתו רחל מנב"ת.

רפואה שלימה
לחיה שניצור בת בתיה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

רפואה שלימה
כ"איהן ז"ל בן זיקלה ואדמונד הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות. **נא לקרוא תהילים לרפואתו.**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
ל"אהרון וצביה ז"ל הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים וימלאו משאלותם לטובה. וברכה לאברהם ורוני ז"ל שיזכו במהרה לזרע קודש בר קיימא.

רפואה שלימה
לרם-שלמה-רפאל בן זליכה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו רבות טובות ונעימות. **נא לקרוא תהילים ולהתפלל לרפואתו.**

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" במקום מיוחד לטעם

רפואת התינוקות
מוראכ' ברז"ל בת דנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות. **נא לקרוא תהילים לרפואתה**

מזל טוב ואיחולים לבניים
ל"איהן ז"ל הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים וימלאו משאלותם לטובה. וברכה לאברהם ורוני ז"ל שיזכו במהרה לזרע קודש בר קיימא.

בית המדרש "נחל ליאור"
כמידי שנה תתקיים **"ישיבת בין הזמנים"** מא' עד כט' בניסן בין השעות 15:13-30:09 לימוד בחברותות, דרשות מפי רבנים חשובים ופעילויות גיבוש. מלגות יינתנו למתמידים.

מרכה והצלחה
לברוך וציונה ברנש הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה לאיציק ומאירה עזריאל, ליוסי וגלית עמר, לליאור ברנש ומשפחתו, לאופיר ברנש ומשפחתו שיתגשמו משאלותם לטובה.

לפני כניסת השבת
כל הציבור מוזמן

לפני כניסת השבת
כל הציבור מוזמן

לע"נ הצנוע והענו **חיים גרבי** בן אברהם ז"ל האזכרה ביום ראשון ו' ניסן 18:00 עליה לבית העלמין 18:45 מנחה וסעודה ב"עזרא הסופר"

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :
רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה יואל פארג' בן פרתה הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת חוה שניצר בת בתיה מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

רבו עובדיה יוסף בן גורגיה צוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

מרבית מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבית מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבית מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות הגעלות והכשרת כלים לפסח (המשך)

ט. אם הגעיל הרבה כלים עד שנעכרו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.
י. אם מגעיל ע”י צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מ”מי ההגעלה במקום שמונח הצבת.
יא. טוב להניח כלים להכשרה בתוך סל רשת, ולא יניח כלים הרבה בפעם אחת לתוך הכלי שהוא מגעיל בו, כדי שלא יגעו זה בזה, דאם כן, במקום נגיעתן אינן נגעלין.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה ובלבד שינקם יפה.

ב. כלי עץ וכדי שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.

ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כ”ל.

ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע”פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.

ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

ג. מגיש אפיה ממתכת שמשתמשים בהם בלי מים, צריכים ליבון. והליבון צריך להיות לכתחילה ליבון חזק עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו.

דיני בדיקת חמץ

א. קודם ליל י”ד בניסן מנקים את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם חשש משהו חמץ, וכן יש לנקות את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואין צריך לבדוק לאור הנר, בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 56 גר’ החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לא לאכול פת או עוגה פחות מ- 56 גר’, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, ותה או קפה מותר לשתות קודם הבדיקה.

ג. צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, והגינות, ובייחוד במזנון, במקרר, בארונות המטבח, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה, וכל חדרי הבית צריכים בדיקה.

ד. מי שיש לו מכונית פרטית, יש לו לבדוקה מחמץ באור ליי”ד, אפילו אם אינו רוצה להשתמש בה בפסח, ולא יחזור לברך, ודי במה שברך על הבדיקה בביתו, אף שיש מרחק רב ביניהם, וכן בעלי אוטובוס ציבוריים, מטוסים ורכבות, ראוי ונכון לבדוקם אור ליי”ד, לאור הנר, אף אם ניקוי אותם קודם.

ה. אין לברך ברכת שהחיינו על מצות בדיקת חמץ. ונכון להשתדל להשיג ”פרי חדש” ולהניחו לפניו בשעת הברכה שלפני הבדיקה, ואחר שיבדוק מעט יברך שהחיינו (כדי להסתלק מחשש להפסק) ואחר שיגמור הבדיקה יברך ברכת הנהנין על הפרי ויאכלנו, אבל אין זה אלא ממידת חסידות.

”מכל מלמד” השכלתי...”

כח הדיבור - פרשת מצורע

ידוע שגשם זה ברכה. ואיך בא הגשם במחזור המים? ”אם אין מים אלא תורה”. אומר החת”ם סופר שהבל פיהם של בני אדם גם עולים ומתחברים לעננים. ואם דרכם של בני האדם לדבר לשון הרע ורכילות, קללות ושקרים, אז ההבל מרעיל את העננים ואז זה לא גשמי ברכה.

ראינו מה גשמים יכולים לעשות. כאשר באה בצורת קשה ובני האדם נותנים דעתם ומתפללים מעומק ליבם, הבל פיהם עולה לעננים ומגיעים גשמי ברכה. שתי ראיות לדבר: בהר הכרמל, כאשר אליהו הנביא והעם, צעקו ה’ הוא האלוקים פעמיים אז נגמרה הצורת. אצלנו חורף שחון כזה לא היה שנים. התכנסו עם ישראל ורבותיהם בירושלים, לתפילה וברכות, בא גשם שהשלים את כל החסר.

צרעת אומר רש”י לשון נקבה, נגע אומר רש”י לשון זכר. ידוע בפרשה שצרעת זה כל העונש על לשון הרע שזה כבר לקה האדם. נגע זה רק אזהרה. עשרה קבין של דיבור ירדו לעולם, תשעה לקחו הנשים ואחד הגברים. מפרש לנו את דברי רש”י שזה רמז שהניסיון של הנשים הוא יותר גדול. כך גם הזהירות שלהן צריכה להיות גדולה.

אומר הרב חיים ויטאל זצ”ל בשם האר”י ז”ל: בזמן שאדם מדבר לשון הרע על האחר גם בשמיים בודקים את האדם המדבר, ומידת הדין מקטרגת ומתוחה עליו. אם האדם מדבר על האחר דברים טובים, מפעיל את מידת החסד. אל יחשוב אדם שאף אחד לא שומע. כתוב בפרקי אבות ”עין רואה ואוזן שומעת וכל דברך בספר נכתבים” וזה לעתיד לבוא. אבל גם בעולם הזה משלם על הלשון הרע כגון: עניות וכל מיני ייסורים אחרים לא עלינו. הייסורים בקירות בבית, ואחר בבגדים ואחר בעצמנו. אבל בתשובה על לשון הרע יתחיל הפוך קודם תשובה בעצמנו, ואחר כך חסדים כנגד הבגדים, ואחר כך צדקה כנגד קירות הבית כגון: ישיבות, בתי כנסיות ומדרשות. (עבדכם הנאמן ש.א.)

רפואה אלטרנטיבית

נלחמים בסוכרת

א. להגיד ”לא!": הפיתויים מסביבנו הם רבים, וקשה מאוד לסרב להם... לא פעם לא נוכל לקבל במסעדה את הרוטב לסלט בצד, נהיה נוכחים בחגיגות בעבודה עם כיבוד עתיר קלוריות ועוד. אך אחד הדברים החשובים הוא פשוט ללמוד להגיד לפעמים, מידי פעם, ”לא!”, לסרב בנימוס, ולהרגיש בעיקר חזקים שעמדתם בהחלטתם והבטחתם לעצמכם בריאות טובה.

ב. ציפור אחד ביום: כדי לתת ציאנס אמיתי לאורח חיים הכולל תזונה בריאה, אתם לא יכולים להימנע מכל הפינוקים ובכך לייסר עצמכם. הרשו לעצמכם פינוק קטן יומי, לפעמים הוא יכול לעמוד בקריטריונים של התזונה הבריאה, דוגמת תערובת פיצוחים, פירות הדר או אגוזים, ולפעמים הוא יכול להיות שוקולד, עדיפות למריר 70% קקאו או חטיף אחר בגודל מנה (עד 100 קלוריות).

" ואבותינו סיפרו לנו "

מה עושה דמעה באמצע השבוע?

החורף הרומני שלח זרועות נוקשות של כפור, ורוחותיו השוצפות וזרזיפים קפואים וחדים, הותירו את היערות ערום ועריה. גגות העץ של העיירה הקטנה שאץ חישוב להתעופף להם אל-על, הרחק הרחק אל האופק האפור של הימים הצוננים הללו, שהיו קצרים אך אכזריים. שאפו להתעופף, אמרנו, אלא שקומץ מסמרים, הרבה תפילות ורחמי שמים, הותירו רבים מהם על מכונם. תחילת המאה הקודמת.

בימינו, ברוך השם, גם בעיירות קטנות וכפרים נידחים בישראל, נוכל למצוא תלמודי-תורה שוקקים ובני תשחורת שוקדים על תלמודם לאלפים ולרבבות. לא זו אף זו, אין כיום תינוק של בית רבן שלא יזכה להיכנס בדלת הקידמית מחובק ומנושק בתרועות של אהבה. רק שירצה, רק שהוריו יבקשו, ומיטב המלמדים ישקיעו בו את מיטב כשרונם ומירצם. בעיירה שאץ הזעירה והמושגת לא היה מלמד תשב"ר אחד לרפואה, וזה לא פשוט בכלל. אי אז באירופה, בגלות, ובעיקר בעיירות מרוחקות, כמות הרובלים בכיסו ההורים היא זו שחרצה את דין ילדיהם. שכתת מלמד - יש לך סיכוי טוב שבנך יהא אחד העילויים. קצרה ידך מלממן מלמד - בנך יצא יהודי טוב, ירא שמים, אך מה לעשות, תלמיד חכם הוא כנראה לא יהיה.

הוריו של מאירקה בן השבע הם עניים, אבל הילד כל כך רוצה ללמוד תורה, כל כך שואף לגדולות, עד כי אביו ואמו מכרו כמעט את כל חפצי הנייד, כולל התכשיטים, והסכו פרוטה לפרוטה כדי לאגור סכום נכבד של כמה מאות מטבעות למימון עתידו הרוחני של בנם.

ענינו של מאירקה זרחו כשאבא אמר לו יום אחד: "בני היקר, יש לי בשורות טובות עבורך. מיד אחרי חג הפסח, יום אחרי איסרו חג, אם ירצה השם, יגיע לעיירה שלנו מלמד דרדקי מן המעולים שבאירופה".

"כמה טוב, מיד אחרי החג, כשהשגלים יעשו סימנים של הפשרה אני מתחיל ללמוד תורה! לא אהיה געלון ולא סנדלר ולא חייט, אהיה בעזרת השם תלמיד חכם"...
כן, מדברים גדולות ונצורות על המלמד הנפלא, ירא שמים מרבים, רבי שלום מסכיטוב.

אמא לוחשת על אוזנו של מאירקה: "אבא התחייב לשלם לרבי שלום ממון רב לזמן הקיץ בתוספת כל צרכיו, אבל הכל שווה, בני, הכל שווה כדי שיצא ממך גדול בתורה"
עוד יומיים חג הפסח. הזמן עובר לאט, כמו צמד סוסים שבורי רגליים, שצריכים לסחוב בשלג, עגלת משא עמוסה לעיפה. מאירקה רצה לדחוף את הזמן בכפות ידיו הקטנות, אבל איך דוחפים זמן? איך עושים שמחר בבוקר כבר יישב מולו רבי שלום הנערץ עם הגמרא הענקית "בבא קמא" או "בבא מציעא" ויפטם אותו באותם סודות גנוזים וטמירים שבסוגיות השי"ס?

סבלנות לא היתה הצד החזק של מאירקה, אך מכיוון שלא דוחפים זמן וחג הפסח, ליל הסדר כבר כאן, והמרור, והיין, המצות וההלל הגדול מחממים את הלבבות ומגרשים את החורף, הוא נאלץ לספור את השניות והדקות ואת הימים הספורים שעוד נותרו.

בדמיונו ראה את רבי שלום נכנס לצריף העץ שלהם עם שתי מזוודות שחורות גדולות, נעול נעלי פרוות שועל וכובע רחב שוליים על ראשו. הוא הביט בעיניו השחורות של רבי שלום - בדמיונו - והן השיבו לו חיוך.

"הו, הו", הרחר בלבו "העיניים שלו חכמות וטובות, אם הן נראות כך במציאות, אין לי ספק שאהיה מאושר ללמוד איתו עוד ועוד". בשביעי של פסח טבעו כל המצרים בים, פרעה זעק "מי כמוך" בלי דגש ו"מי כמוך" עם דגש, ומאירקה התחיל לנשום את הבל פיו של רבי שלום המלמד ששמו הלך לפניו.

המרכבות שקעו להן, גופות חייליו של המלך המצרי פוזרו להן צפופות על החוף לפני שנבלעו בקרקע, ונותר רק להתכופף ולהרים את ביזת הים. איזה עושר!!

מאירקה לא התכופף להרים שום יהלום או מטיל זהב מן

החוף. הוא שאף לסחוב את המזוודה השחורה הגדולה של המלמד המפורסם שעדיין לא הגיע, כי רק מחר איסרו-חג, ומיד למחרת איסרו-חג הוא יגיע.

מאירקה שיחק בחצר הבית עם כמה דליים ומריצה חלודה, חסר מנוחה, כי מחר "הוא" מגיע. איזה יום גדול בחייו.

"תהיה סבלן מאיר, ותכין דרשה קצרה להקביל את פני המלמד שלך" בקשה אמא. הוא הכין מדרש חז"ל ממסכת עבודה זרה, על היום בו הקב"ה יאחו ספר תורה בידו ויודיע לאומות העולם, שמי שעסק בתורה יבוא ויקבל שכרו.

"אני", יאמר מאירקה למלמד, "רוצה להיות מאלה שיקבלו שכר על העיסוק בתורה, לא כמו אותם שוטים שרק עסקו בבניית גשרים, מרחצאות ושאר הבלים".

"רבי שלום בוודאי ייחיד ויצבוט את לחיי" הרחר.

הזמן נדחף לו באיטיות משועת, ועובר יום ועוד יום, ורבי שלום? לא מגיע. מאירקה מתחיל להתרגל לכך שרבי שלום לא מגיע. "אולי רבי שלום מצא ילד אחר יותר מוכשר ממני", הטריד הרחר את מוחו, "אולי, אז אבא יחפש לי מלמד אחר..." והוא אץ רץ למשובותיו.

... והנה לפתע הוא מבחין שאמא בוכה. הוא ניצב על ערמת עצי ההסקה, וראשו מציץ מבעד לחלון המטבח. היא ישובה על כיסא העץ הרעוע ליד שולחן האוכל הקטן, כתפיה רוטטות וכפות ידיה מנסות לעצור בעד שטף הדמעות.

אמא בוכה! לבו הקטן נרעד. מעולם לא ראה את אמו בוכה בסערת רגשות שכזו. כן, הוא יודע כי מול נרות השבת עיניה זולגות. הוא יודע ששם אמהות בוכות כי הן מתפללות על ילדיהן. אמא פעם סיפרה לו, שהדמעות מול נרות השבת יש בהן גם שמחה על הזכות שיש להן ילדים לומדי תורה.

אבל עכשיו אמא בוכה ועכשיו אמצע שבוע, אחד עשר או שניים עשר ימים לעומר. לא מזמן הסתיימו ימי חג פסח הנעלים, ולדמעה זו מה זאת עושה?

הוא, מאירקה אוזר אומץ ולוחש על אוזנה את שביבי סקרנותו הקטנה. "אמא, אמא למה את בוכה?".

אט אט היא זוקפת את ראשה, מנגבת בזריזות את פניה הלחות במגבת. "אני בוכה, מאירקה, אני בוכה כי המלמד הצדיק שלך עדיין לא הגיע. על פי מה שסיכמנו איתו הוא היה אמור להיות כאן מיד אחרי איסרו חג. אולי הוא חזר בו, אולי לא הצענו לו שכר מספיק הגון".

"אבל אמא, בעצמך אמרת שהדרכים מושלגות, שהוא צריך לעבור את הגבול ולפעמים עושים בדיקות ומטרידים את העוברים ושבים. אני בטוח שמחר הוא כבר יגיע, לא היום, אבל מחר הוא יבוא לכאן, ומחר אתחיל ללמוד איתו תורה".
"כן בני, גם אני מקווה שהוא יגיע מחר, אבל מה יהא על התורה שלך היום? מחר זה מחר, אבל אין המחר יכול למלא את החלל של היום, והיום, ילדי, גם היום עסקת במשחקי ילדות ולא בלימוד תורה... ועל התורה שאיננה היום, עליה אני בוכה".

מאירקה ירד מעל ערמת העצים, בעט בה קלות ברגליו כדי להוריד ממגעו את פתיתי השלג, וחש שהמילים והדמעות של אמא מחבקות אותו חזק חזק חזק, צורבות את ליבו כמכות-אש. הנה הן נמסכות במחזור דמו, בכל כדורית דם לבנה או אדומה, וזועקות מכל ניס וניס: "מה יהא על התורה של היום?".

מאירקה הפך לימים לרבי מאיר שפירא מלובלין, מייסד מפעל התורה האדיר "הדף היומי", וראש ישיבת חכמי לובלין, אשר מפעליו הציבוריים והתורניים בתחילת המאה הקודמת הם נר לרגלי הדורות שבאו אחריו, ואין כאן מקום להרחיב.

"כל יום והדף שלו, כל יום ללא לימוד תורה זו אבידה שאינה חוזרת", נהג לומר בדרשותיו מייסד הדף היומי, ובכך הנציח לדורות את מה שייק מדמעותיה של אימו. אגב, יום או יומיים אחר כך הגיע המלמד רבי שלום מסכיטוב לעיירה, ולמד עם מאירקה שש שנים רצופות, לימוד מופלא שאת פירותיו קוטפים כולנו עד הרגע הזה ממש. (קובי לוי "העתונאי")